

דף קב:

עין משפט א.

ח"מ סימן ריח פעיף א

א. האומר לחבירו בית כור **ז** עפר אני מוכר לך, והיו בתוך השדה עמקים שהם עמוקים עשרה טפחים אע"פ שאין בהם מים, או היו בה סלעים גבוהים עשרה טפחים ורוחבן ד' הרי אין אלו נכללים בתוך הבית כור **ז** ולוקחם בלא דמים.

* וי"א דנשארו למוכר, והלוקח צריך ליקח שאר השדה **ז** ובלבד שיכול להעביר המחרישה ביניהם.

עין משפט ב.

ח"מ סימן ריח פעיף ב

ב. היו העמקים או הסלעים פחותים מעשרה טפחים אפי' שהעמקים מלאים מים **ש** הם נמדדים עמה והוא שאין בהם בכל הסלעים או העמקים אלא בית ד' קבין **ח** מתוך רובה של השדה שיש בה ה' קבין בלי סלעים ובקעים **א**. אבל אם היו יותר על ד' קבין **ב** או היו מפוזרים **ג** הרבה או אינם מובלעים, אע"פ שאין בהם עשרה אינם נמדדים עמה.

ז. שדה שרגילין לזרוע בו ל' סאין. סמ"ע ס"ק א'.

ק. ב"ב ק"ב ע"ב, וכתב ה"ה בפכ"ח ממכירה הלכה א'. דוקא שאמר לו בית כור עפר דמשמע הראוי לזריעה ואם לא אמר לו "עפר" אפי' כולם סלעים לוקחו הלוקח, וכ"כ הטור בשם הרשב"ם והרמ"ה והעיר דהרמ"א היה לו לכתוב בשם י"א דה"ה בלא אמר לו עפר אלא בית כור לבד. באר הגולה ס"ק א'.

ר. ואין הלוקח יכול לומר שאינו רוצה שדה מופסקת בסלעים, ובלבד שלא יפסיקו בכל אורך השדה שאז אינו יכול להעביר המחרישה ביניהן. כ"כ הרא"ש שם. סמ"ע ס"ק ו'.

ש. מגמ' קי"ג ע"א. שאז אינם ראויים לזריעה כלל, וה"ה סלעים שאין גבוהים עשרה אע"פ שאינם ראויים לזריעה נמדדים עמה משום שאין לך שדה שאין בו סלעים ועמקים והיה ללוקח להתנות ע"מ שיתן לו הכל במישור. סמ"ע ס"ק ז'.

ת. היינו ד' קבין לכור, והכל יחסית דעד שיעור זה מוחל הלוקח ויותר אינו מוחל. סמ"ע ח'.

א. היינו מובלעים בתוך חמשה דיש קב מישור הפסק ביניהם דאל"כ נחשבים כסלע יחיד. סמ"ע ס"ק ט'.

ב. והם גבוהין מהארץ ג' טפחים דאם לא כן כמישור דמי וכלבוד דמי. סמ"ע ס"ק י"א.

ג. היינו יותר מבחמשה קבין או אינם נבלעים דהיינו שאינם מובלעים בחמשה קבין אלא בפחות. סמ"ע ס"ק י"ב.

עין משפט ג.

ח"מ פימן ריה פעיף ו

ו. אמר לו כבית כור עפר אני מוכר לך, אפי' היה בה עומקים עשרה וגבעות עשרה או יותר או סלעים גבוהים יותר מעשרה הרי אלו נמדדים עמה ד.

* וי"א דוקא שאין בהם יותר על ד' קבין לכור ה.

* וכל זה באין הלוקח עומד בתוך השדה אבל אם עומד בתוך השדה הוי כאילו אמר בית כור עפר אני מוכר לך הן חסר הן יתר ו"ע"כ אפי' חסר ז' קבין ומחצה ז' הוי מכר.

ד. דמשמע כמות שהיא בין סלעים בין עפר, כ"כ הרב המגיד בפכ"ח ממכירה הלכה ד' והוא ממשנה ב"ב ק"ב ע"ב.

ה. ודלא כהרמב"ם והמחבר שבכל ענין נמדדין עמה. סמ"ע ס"ק כ"ד.

ו. דכל שהוא עומד בתוכו ויודע שבית כור הזה מוכר לו, אע"פ שלא דיקדק בשעת הקניה לומר לו בית כור "זה" הרי כאילו אמר לו הן חסר הן יתר, וכך הוכיחו התוס' והרא"ש מגמ'. סמ"ע ס"ק כ"ה.

ז. שיעור זה מגיע כשמוכר כור ביחד שהוא שלושים בית סאה, ואז מגיע רובע הקב לבית סאה, וה"ה לפי ערך זה כפי ריבוי או מיעוט הבית סאין. סמ"ע ס"ק כ"ו.